

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quartus. Quod vicissitudo descendentis, & ascendentis
Transformationis in hac vita sit sufficiens ad maiorem radicationem in
charitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

etiam pro nihilo ducit, an aliquid viribus inferioribus influat, an non. atque tum [passio a inferior non impedit gaudium, & fruitionem superiorem;] sed illam sentiens tranquillè tolerat, velut frigus aliquod, calorem, famem, vel sitim. Vt autem hæc in praxi fiant, admodum subtili distinctione in intimo spiritu opus est; & hoc ipsum quidem necessitate quadam. quia [quandò magis b crescit ascensio, tantò magis crescit cognitio,] & consequenter amoris intentio; ab ea autem ad contrarium, scilicet propriæ soleitatis gustum, viuacior relapsio, vt habetur c supra, vbi etiam latius ostensum est, quomodo diuinorum præstans animus, ab infimis per medias, vsque ad summam spiritus regiones reascendat, vt iterum perfectius descendat, ac in amore cœlesti continuò magis proficiat; quod vt euidentius fiat, hic consequenter dicitur,

Quod vicissitudo Descendentis, & Ascendentis Transformationis in hac vita sit sufficiens, ad maiorem radicationem in charitate.

ARTICVLVS QVARTVS.

CVm [charitas possit augeri d tota hominis vita,] nemini præsumendum est, quod totum, e quod quærit inuenit, ne desinat propinquare, qui

cessat accedere.] vnde licet [perspicax ille contemplationis radius, semper ex admirationis magnitudine iuxta aliquid suspendatur; non tamen vno f modo semper, nec vniformiter id agitur; nam viuacitas illa intelligentiæ in contemplantis animo mira agilitate modò it, atque redit, modò se quasi in gyrum flectit, modò autem se quasi ad vnum colligit, & quasi immobiliter figit.] ita vt [vna quædam vis simplex, quæ per se ad temperationem quandam coniungentem à bono vsque ad extremum eorum quæ sunt, mouet, & impellit; g etiam ab ipso rursum ordine per omnia ad bonum ex se, per se, & à se in orbem reflectatur, semperq; ad seipsam eodem modo reuoluatur.] & tum [Dei charitas h non solum emanat, sed etiam trahit intrò in vnitatem.] emanat quidem per descensum Transformationis, quando Deum vt primum principium vitali vsu, & fruitione semper in se præexistere habet, & Deum eminenter omnia esse affirmat; intrò autem trahit, quando per ascensum omnia de Deo eminenter negando; continuò penitus Deum, (vt terminum ad Quem tendit) intimius attingit.

Sicut ergò [non subest potestati liberiori arbitrij etiam per gratiam reparati, vt se immobiliter in bono statuat:] ita etiam in gratia mystica Transformationis, quæ per donum supernaturalis sapien-

a S. Thom. 3. p. quæst. 46. a. 8. b S. Thom. in c. 10. de Cœl. hier. §. vel fortè. & c. 7. §. non ergò. S. Bonau. 3. in. atern. d. 4. a. 1. ex Hug. c in praxi paraph. 13. 14. & 15. d S. Thom. 2. 2. quæst. 24. a. 4. c. e Leo serm. 11. de Pass. Dom. f Richard. l. 1. de Cont. c. 5. g S. Dionys. de diuin. nom. c. 4. h Rusbroch. in l. Apolog. c. 13. i S. Thom. 2. 2. quæst. 138. art. 7.

pietiae dat usum, & vitalem gustum consortij diuinæ naturæ, admittendum est liberum arbitrium in diuinis vnionibus stabiliter non subsistere; sed ordinata vicissitudine mysticum in perfectiorem semper virum euadere. siue enim per circulares dimensiones diuinitatis, seu situs, vel regiones mentales, à summo spiritus diuini per proprium spiritum, ad inferiora, & quæ centrales, seu cordis sunt mansiones, descendat: siue ab hoc centro, per spiritum proprium ordinatè ad spiritum diuinum ascendat semper magis, ac magis proficiet; semper magis perfecta, magis pulchra, magis noua, magis bene-afficientia, & in charitate profundius radicanda inueniet, per ordinatam vicissitudinem vtriusque modi status Transformationis, scil. descendens, & ascendens, est enim vnus integer talis descensus, quasi vnum verbum, seu dictum (per innumerabilia, & ipsi practico (saltem ex toto) inobseruabilia verba) continens, quod Deus sit omnia in omnibus. Vnus autem integer talis ascensus, est etiam quasi vnum tale verbum, seu dictum, quod Deus sit super omnia quæ sunt. vtroque autem modo immergitur mysticus illi verbo, de quo dicitur: In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum.

in quo quidem [tanta latet *b* altitudo sapientiae, vt etiam annosissimis, acutissimis, flagrantissimisque cupiditate discendi, (& practicandi) contingat illud Ecclesiastici; cum consummauerit homo tunc incipit.]

Hæc tamen non ita rigidè accipi volumus: ac si [eminentiores quasdam gratias *c* gratis datas negemus, quibus mediantibus sublimiori modo diuina vnio perficiatur; sed quod huiusmodi gratia huius loci non sint, nisi per accidens: directè autem, & ordinariè, ad statum sanctorum Viatorum pertineant; de quo *d* inferius pauca dicemus. Cæterum vt intra limites summæ Theologiæ mysticæ stemus, nec in vanum omnia huc adducere conemur: alia quam plurima, & propemodum infinita, quæ tam status naturalis modi, quam supernaturalis modi operandi, concernunt, & apud eminentiores tum antiquitate, tum sanctitate, ac doctrina, mysticos, admirabili certè, ac prorsus iucunda, vtilissimaq; varietate leguntur illis reliquimus, qui non tantum in Scholastica Theoria; sed intimius quotidiana, & annosa praxi, diuinis familiaritatibus digni habentur. Atque hisce præmissis ad mysticum statum eminentissimum huius vitæ, trans-
eamus.

a Ioan. 1. *b* S. August. tract. 39. in Ioan. *c* S. Thom. 2.2. quest. 45. art. 5. c. 3. sent. d. 34. q. 1. art. 2. *d* Dec. 9.